

П. Защо Ісусъ му каза това ?

О. За “да го испита, защото си знаеше какво щѣше да прави.” Іоан. 6 ; 6. Съ това питаніе Христосъ побуди Апостоли-ты и ги приготи за чудо-то което щѣше наскоро да направи. Когато апостоли-ти усѣтихъ че сами не можахъ да дадѣтъ хлѣбъ на толкова народъ, тогава Христосъ яви силѣ-тъ си.

П. Кога ще употреби Ісусъ силѣ-тъ си за нашѣ-тъ помощъ ?

О. Когато ся отчаемъ отъ себе си и отъ помощъ-тъ на человѣци-ты и ся надѣваме само на него за спасеніе. Додѣ уповаемъ за спасеніе на свои-ты си трудове, сирѣчь на молитвы-ты, на милостыни-ты си и на постенія-та си, Христосъ не ще да ни помага. Но когато усѣтимъ че сме стѣснѣмъ изгубени и никакъ не можемъ да избавимъ себе си, и прибѣгнемъ при Христа за спасеніе, тогава той ся явява за нашѣ-тъ помощъ и ни спасава.

П. Що рече Ісусъ на ученицы-ты си ?

О. А Ісусъ имъ рече: Не имъ трѣбува да идѣтъ: дайте имъ вый да ядѣтъ. Ст. 16.

П. Що му отговорихъ ?

О. А тѣ му казывать: Нѣмамы тука освѣнь петъ хлѣба и двѣ рыбы. Ст. 17.

П. Какви бѣхъ тія хлѣбове ?

О. Ечимени. Іоан. 6 ; 9. Той можеше да насыти народъ-тъ съ най хубаво ястіе, но употреби просто. Всякакво ястіе е пріятно когато има благословеніе-то Божіе.

П. Кой имаше тыя хлѣбове ?

О. Едно момче. Іоан. 6 ; 9.